

KIS TÜKÖR

A RÉVKOMÁROMI REFORMÁTUS KERESZTYÉN EGYHÁZ HIVATALOS LAPJA

A PRESBITER SZOLGÁLATA AZ EURÓPAI UNIÓBAN

A Szlovák Köztársaság Alkotmányának ünnepén, 2003.09.1-jén írom ezeket a sorokat. Az Alkotmány nem mondja ki azt, hogy a Szlovák Köztársaság egyházi állam, de kimondja azt, hogy a keresztyén vallást és a keresztyén vallástan hagyományaira felépített kultúrát tiszteletben tartja.

Az Európai Unió Alkotmányának szövegjavaslatában az alkotók mind ez ideig nem hajlandók kinyilvánítani azt, hogy az európai nemzetek keresztyén vallási hagyományokra és az abból eredő keresztyén kultúrára és erkölcsiségre alapozzák életüket. Ez mintha múltunk megtagadása lenne, és egy olyan jövőendő előkészítése, amelyben nem sok vagy egyáltalán semmiféle sze-repe sem lesz a keresztyénségnek.

A Magyar Református Presbiteri Szövetség 12. Kárpát-medencei Konferenciájának is ez volt a témája, amely először került megrendezésre az Anyaország határain túl, Komáromban 2003. június 27–29 között, a város északi és déli részében. A konferencia résztvevői zárónyilatkozatban fogalmazták meg észrevételeiket az Európai Unióhoz való csatlakozással kapcsolatban.

Megállapítást nyert, hogy míg az Európai Unió „elsősorban érték- és védelmi közösségnek indult, ma mind erősebben megjelennek az érdekközös-

ségek, sőt az egyéni érdekek és hatalmi befolyásnyerés jelei”.

A cél az volt, hogy békességet, szabadságot és jólétet teremtsenek a tagországok számára, felkarolják az elnyomottakat, a gyengéket, a szűkességet szenvedőket. E helyett most egyre többet hallunk a gazdasági előnyökről, az anyagi érdek

előtérbe helyezéséről, amely mögött önzés, versengés és hatalomvágy húzódik meg. Ezek a törekvések fokozatosan felemészti az igazi értékeket.

Az Európai Unióhoz való csatlakozással mindenkit belekényszerítenek ebbe a gazdasági és hatalmi versengésbe, miáltal az igazi értékek

deformálódhatnak. A zárónyilatkozat világosan megállapítja: „Így válhat a to-lerancia életellenes jelenségek megtűrésévé, a szabadság szabadossággá, a jólét hétköznapi anyag-elvűséggé és az egyre tökéletesebb eszközök felhasználása egyre tökéletlenebb célok érdekében.”

Viszont nekünk, keresztyéneknek tudatosítanunk kell, hogy az igazi értékek az igei értékek, amelyek

folytatás a 2. oldalon

Milyen gyermekbibliát válasszunk?

A hívó szülők előbb vagy utóbb szembesülnek azzal a gonddal, hogy gyermekük részére valami szép és érthető nyelvezetű bibliai kiadványt vásároljanak. Sokan persze nem tartják a gyermekbibliát fontosnak, úgy érzik, ott a gyerekek az „igazi” Biblia, olvassa azt. A gyermekek azonban ugyanúgy, ahogy a felnőttek, szívesebben vesznek kezükbe képes és színes könyveket, s nem várható el tőlük, hogy a Biblia szövegét és tartalmát azonnal megértsek, felfogják és hasznosítani tudják.

A képes és néha talán túl színes gyermekbibliákból ugyan van elég, mégis felmerül a kérdés, melyik kiadvány az igazán megfelelő, melyik fog valóban utat nyitni gyermekeink számára a Szentírás olvasásához, melyik találja elég esztétikusan és emészthetően az üzenetet anélkül, hogy valamiféle kötelező olvasmányként vagy tankönyvként hatna.

Elsősorban vizsgáljuk meg a kötet szemléletességét! A szemléletesség ősi didaktikai eszköz, amely a legesleghatékonyabban segíti a megértést. Jézus számtalanszor él a szemléletes beszéddel (gondoljunk csak a Magvető példázatára). A képiség egyáltalán nem azonos a gyermekiességgel, bár a jó gyermekkönyvek általában tele vannak szép

és esztétikus képekkel, melyek összhangban vannak a mondanivalóval, segítik az elképzelést, kiegészítik a leegyszerűsített szöveget, és elgondolkodtatóak.

A következő lényeges kritérium az egyes szakaszok, fejezetek terjedelme, melynek igazodnia kell a gyermeki lélek befogadóképességéhez és tűréshatárához. Ez természetesen korosztályok szerint változó, de gondoljunk a nagyobbacsókra is: az ő tűréshatáruk is véges!

A legkényesebb s talán a legnagyobb körültekintést igénylő dolog a választásnál a szöveg minősége, választékos stílusa, az üzenet csomagolása. Ezt egyedül csak úgy tudjuk vizsgálni, ha kikeressünk a Bibliából

folytatás a 3. oldalon

A PRESBITER SZOLGÁLATA AZ EURÓPAI UNIÓBAN

befejezés az 1 oldalról

ma is erkölcsi alapul szolgálnak a világnak. Ezeket az értékeket – igaz – mi magunk is sokszor meggyaláztuk, de értékek maradtak. Az emberi értékek pedig ideigvalók. S bár ilyen szempontból a jövő riasztónak tűnik, mégis bátran kell mindezzel szembenézni, mivel „... **nem félelemnek lelkét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét**”. (1Tim 1, 7)

Ezzel kapcsolatosan a zárónyilatkozat hivatkozik Pál apostol esetére, aki amikor első ízben lépett Európa földjére, először egy bíboráros asszonnyal találkozik, akivel lelki értékeket közöl, s közösség alakul. Majd megszabadít egy hamis lélektől megszállt nőt, aki gazdáinak jövőjét mond. Ezzel viszont érdeket sért, amiért fogságot és megaláztatást kell szenvednie.

A nyilatkozat úgy fogalmaz, hogy ez „az érték és az érdek összeütközésének jó példája, ami nekünk is jelzi, hogy ha mi az igei értékek oldalán állunk, akkor megpróbáltatásokra számíthatunk.

A konferencia foglalkozott azzal a kérdéssel is, hogy **mi, magyarok, milyen ajándékokat vihetünk Európába.**

Ennek kapcsán világossá vált, hogy az első: **a mélyről fakadó bűnbánat.** Ugyanis az évszázadok csapásainak és történelmi tragédiáinak nyomása alatt (két háború, Trianon, elnyomások) mindenképpen fel kell ismernünk Isten ítéletét, s megvallva bűneinket meglátni az új utakat, amelyekre Urunk ajtót nyitott. **„Te okoztad, hogy civakodnak velünk szomszédaink, ellenségeink pedig gúnyolnak bennünket. Se-regek Ura, újíts meg bennünket!”** (Zsolt. 80,7-8)

A második: **a megtartatás meg-tapasztalása.** Jóllehet állandóan kísértett a nemzethalál veszedelem, országunkat feldarabolták, ennek ellenére láthatuk, hogyan omlanak össze hatalmas birodalmak, s mi pedig szinte tűzből kimentett üszökként meg-

maradtunk. Mindezt annak ellenére is, hogy **„sokszor megmentette őket, de ők önfejűen engedetlenek maradtak és még mélyebbre süllyedtek bűneik miatt.”** (Zsolt. 106, 43)

A harmadik: **a toleranciakészség.** Ezt arra építjük, hogy néhány rövid korszakot leszámítva nem asszi-miláltunk senkit, hanem szeretettel befogadtunk szinte minden ül-dözöttet.

Számításba kell vennünk a negatívumokat is, amelyeket magunkkal viszünk. Itt említi meg a nyilatkozat az önpusztítás, önsorsrontás, ön- és magzatgyilkosság fenyegető veszedelemét, amelynek velejárója az önvigasztalás, sírva vigadás, idegösszeomlás, önfeladás stb. (A sok „ön” kezdetű szó arra figyelmeztessen, hogy ha Isten nélkül, önmagam akarok valamit tenni, akkor az áldásból átok lesz.)

Tudatosíthatjuk, hogy vannak értékek, amelyeket az Európai Uniótól kaphatunk. Például a kapcsolatteremtés lehetősége azokkal a közösségekkel, amelyek nem éltek elnyomás alatt, s így életük szabadon fejlődhetett. Ha a vallási közösségekre gondolunk, mindenképpen megemlítendő az, hogy a nyugat-európai egyházakban sokkal jobban leépült a hierarchia, és előtérbe került az egyháztagok, presbiterok aktívabb szolgálata, ami nagyobb felelősséget is ruház mindannyiukra.

De emellett el kell gondolkodnunk a veszélyekről is, amelyek menetetlenül elérnek bennünket. A szabadabb mozgástér és az anyagi jólét utáni vágy következménye lehet, hogy fiataljaink elhagyják otthonaikat, szülőföldjüket. Másrészt a népesség csökkenése miatt Európa egyre jobban rá lesz utalva az ázsiai és afrikai bevándorlókra. A számítások szerint 2050-re a nem európai származású népesség száma akár 30%-kal is növekedhet, ami számos etnikai, kulturális és vallási konfliktus forrása lehet. Már ma is érezhető, hogy nem a bevándorlók veszik át a mi értékeinket, hanem mi azokat, amelyek nemegyszer hamis értékek.

Az anyagi jólétre és a békés egymás mellett élésre való törekvés miatt az EU a nemzeti és vallási önazonosság feladását fogja segíteni, amely egyezik a globalizációs törekvésekkel. Ennek ellenhatásaként erősödhet a nacionalizmus, kis közösségekbe való csoportosulás, vallási vonatkozásban a szektásodás.

Mi tehát jelen helyzetben a keresztyének feladata?

A zárónyilatkozat sok mindent felsorol, de az alábbiakban csupán azokat a legfontosabb tudnivalókat és tennivalókat említjük, amelyek feltétlenül fontosak, hogy megőrizzük hitünket és identitásunkat.

- „Jézus Krisztus missziói parancsa változatlanul érvényes, ezért azzal elő kell állni alkalmas és alkalmatlan időben.”

- „Hagynunk kell, hogy először minket járjon át a Szentlélek, hogy ne csak szavainkkal, hanem életünk példájával is hirdessük az Igét. ... Ennek nélkülözhetetlen elemei: a naponkénti igeolvasás, igehallgatás, szeretetszolgálat.”

- Különösen fontos a fiatalok nevelése. Ha tudjuk azt, hogy „fiataljainkat el is fogják szívni, ők vigyék magukkal az evangéliumot, mint Dániel és társai a hitüket.” Tegyük róla, hogy családjuk legyen gyülekezet, gyülekezetüket pedig tegyék családiassá, hogy megérezzék, hogy a boldogság nem az anyagi jóléttől függ, és így visszavágyódnak ezekbe az otthonokba.”

- „A leírt veszélyek arra is intenek, hogy a Jézus Krisztusban való keresztyén egységre is mind nagyobb szükség lesz és ezért – nem feladva önazonosságunkat – meg kell találni az együttgondolkodás, együttműködés kereteit a protestáns egyházak között éppúgy, mint a római katolikus és az ortodox testvérek vonatkozásában.”

A Magyar Református Presbiteri Szövetség 12. Nemzetközi (Kárpát-medencei) Konferenciája állásfoglalásának alapján összeállította:

Fekete Vince gondnok

ROVATFIGYELŐ: Az éneklés fontossága

Az éneklés fontosságát, úgy hiszem, nem kell különösebben bizonygatni. Hiszen már a kisgyermek legtermészetesebb és első megnyilvánulásai közé tartozik az éneklés. Éneklünk örömeinkben, de bánatunkban is. Erről tanúskodik a számtalan mondóka, népdal, ballada és regösének, melyeknek keletkezését és fontosságát nyomon követhetjük.

Az egyházi és gyülekezeti éneklésnek pedig megtalálhatjuk a gyökereit a Bibliában is. Hiszen Isten népe minden fontos eseményt éneken rögzít, és énekekkel magasztalja az Urat. A Zsoltárok könyve a leginkább ismert és összefoglaló énekgyűjtemény az Ószövetségben. A későbbiekben egészen a reformációig fokozatosan fejlődött az egyházi éneklés és a zene. Különös jelentőségük van a himnuszoknak, amelyeknek jeles képviselője volt Ambrosius milánói püspök (kb. 340-397), majd a gregoriánéneklés, melynek megalapítója Nagy (Szent) Gergely pápa volt (kb. 540-604). Az egyházi zenének és fejlődésének még igen sok jeles képviselője volt, akiket helyszűke miatt most nem említünk.

Számunkra a reformáció utáni egyházi zene, gyülekezeti éneklés az igazán fontos.

Első kezdeményezője a zeneileg művelt reformátor, Luther Márton volt a szintén zeneileg képzett munkatársával, Johann Walterrel együtt. A református

gyülekezetek számára azonban a Kálvin János által kezdeményezett, később Marot Kelemennel és Béza Tóddal fémjelzett „Genfi zsoltároskönyv” adta az indítást, amelyet Senczi Molnár Albert fordított le magyar nyelvre 1606-ban. Kiadása óta minden református családban megtalálható a Biblia mellett. Talán kevesen tudják, hogy a zsoltárok alapjául a gregorián énekek, a dicséretetek alapjául pedig Ambrosius himnuszai szolgálnak.

A legrégebb nyomtatott magyar graduálok Kálmán-Csehi Sánta Mártonéi és Huszár Gáléi voltak (1574), melyeket egy sor hasonló kiadvány követett.

Huszár Gálnak már 1560-ban is jelent meg Debrecenben egy gyűjteménye „Isteni Dicséretetek és Psalmusok” címen. Jelentősek a továbbiakban a Várad énekeskönyv (1566) és a Debreceni (Szegedi Gergely-féle) énekeskönyvek (1569). A továbbiakra helyszűke miatt nem térünk ki.

Tudjuk, hogy a gályarabok szörnyű

szenvedéseik között maguk és társaik vigasztalására gyakran énekeltek. Köztudomású az is, hogy az éneklésnek van a legközösségformálóbb ereje. Semmi sem kapcsolja annyira egybe a szíveket, mint a közös éneklés. Különösen érvényes ez a lelki énekek éneklésére. Ezért fontos és örömdolog, hogy olyan sok gyülekezetünknek van énekkara. A sok egyéb lehetőség mellett ez ismét egy olyan alkalom, amely kisebb-nagyobb csoportokba, egységgé kovácsolja a gyülekezeti tagokat. Hiszen a zsoltárok, dicséretetek, lelki énekek nem mások, mint énekelt, Istent magasztaló imádságok.

Énekeskönyvünk 512 éneket tartalmaz, melyből bőségesen válogathatunk énekeket bármilyen alkalomra. 1948 óta szinte az egész világ reformátussága ezt az énekeskönyvet használja. Néhány éve jelent meg az új énekeskönyv, melyet azonban még nem minden gyülekezet vett használatba.

„A Krisztus beszéde lakozzék ti bennetek gazdagon, minden bölcsességben; tanítván és intvén egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel, hálával zengedezvén a ti szívetekben az Úrnak.” (Kolossé 3:16)

Nánássy Ildikó

Milyen gyermekbibliát válasszunk?

befejezés az 1 oldalról

egy általunk jól ismert történetet, és összehasonlítjuk a gyermekbiblia azonos fejezetével. Az nagyon jó, ha például a szereplők mondanivalója esetleg megegyezik az eredeti szöveggel, de az nem feltétel, hogy az utolsó betűig mindegyik benne kell lennie. Amit azonban a gyermekbibliában olvasunk, nem térhet el lényegesen az eredetitől. Fontos, hogy ha rövidítve is, de hűen tükrözze a bibliai eseményeket, drámai fordulatokat. A szerzőnek hagynia kell, hogy a szöveg önmagáért beszéljen, ne színezzé túl, és ne egészítse ki azt saját fantáziájával.

Igen nagy buktatója lehet az ifjúság számára írt bármiféle irodalomnak, ha stílusa dagályos, túlmagyarázó és szájbarágó. Az unalmasságig fokozott körülmagyarázás, a mindent egyszerre „megtanítani”, elmondani akaró szöveg visszariasztja az olvasót, sőt hamar az ellenkezőjét váltja ki annak, ami a cél. Sajnos, ilyenekkel is lehet találkozni. Íme, egy példa:

„Minden ember először meghal, és csak aztán csuklik mellére a feje. Az Úr Jézusnál azonban fordítva történik. Előbb lehajtja a fejét, és aztán hal meg. Önként hal meg. Senki sem vehette volna el az életét, ha ő maga önként oda nem áldozta volna. Ezért még egyszer hangosan felkiált: Atyám, a te kezéidbe teszem le az én lelkemet! Minden emberért eljön a halál, könyörtelenül. Nem

kérdezi: Akarsz meghalni? A halál elveszi az életet. Az Úr Jézus azonban odaadta az életét. Minden embernek meg kell halni. A legtöbben akarattuk ellenére halnak meg. Az Úr Jézus akarattal halt meg, és önként tette le életét.”

A képek esztétikájának megítélése igazán szubjektív dolog. Ránézünk, és szinte azonnal megtetszik vagy nem tetszik. A gyermekekre való tekintettel mindenképpen előnyben kell részesíteni a színes illusztrációkkal, esetleg fotókkal, térképekkel gazdagon díszített köteteket. A szép képek még a szegényes és igénytelenebb szöveget is képesek jótékonyan kiegészíteni.

Végezetül, de nem utolsósorban megemlíteném a fordítást. Manapság elég sok idegen szerző műve jelenik meg magyar fordításban, de nem mondható el mindegyikről, hogy a szövegük esztétikai igényességű. Érdemes fokozottan odafigyelni, mit adunk gyermekeink kezébe, illetve milyen hatások érik őket, mikor a Szentírással ismerkednek. Ha jól választunk, nagyobb reménységünk lehet abban, hogy utódaink is bibliaolvasó felnőttekké váljanak.

„Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól!”

Példab.22,6

Sz.C.

Elszabadult szabadidő

/Avagy útmutató a szabadidő hasznosabb eltöltéséhez/

Az elmúlt pár év tapasztalatai azt mutatják, hogy a fiatalok körében növekedett az agresszió. Egyre több brutális cselekedetnek lehetünk szem- és fültanúi, vagy esetleg szenvedő alanyai. Feltehetjük a kérdést: mi lehet ennek az oka?

A kép azt mutatja, hogy a fiatalok egyre inkább magukra maradnak problémáikkal (a szülő dolgozik, a pedagógus nincs megbecsülve - sem erkölcsileg sem anyagiilag -, magával törődik), nincs, aki tanácsolja őket - az iskola sem nevel, csupán információt továbbít (adatokkal tömi tele a fejüket), és ezért ők különböző szenvedélyek rabságába menekülnek. Ezek a szenvedélyek negatívan hatnak a fiatalra és környezetére. A leggyakoribb időtöltés az akció- és horror-filmek gyakori nézése, virtuális játékokkal való gyakori foglalkozás, az utcákon és tereken való csoportos semmittevés, majd bandákba verődés. Szinte egyértelmű következménye ezeknek az alkohol, a kábítószer próbája és élvezete. A káros hatás érezhető és kimutatható az élet iránti közömbösségben, életuntságban, depresszióban, sőt nagyon sok esetben az agresszió minden formájában. Innen már csak egy lépés az öngyilkosság és a gyilkosság.

Fel kell tennünk még egy kérdést: mi a teendő? Mit tehet egy (fiatal) keresztyén?

Mindenekelőtt meg kell értenünk és értetnünk, hogy kicsoda az ember. Kik vagyunk, és miért élünk ezen a világon. Ha megértjük, hogy Isten teremtményei vagyunk, akikkel együtt született a tehetségük, lehetőségeik, hogy képviseljék a Teremtőt a teremtet világ számára mint a Mindenható képmásai, akkor megtalálhatjuk az alapot a szabadidő hasznosabb eltöltésére. (Micsoda felelősség Istent képviselni, és nem

Istent játszani!) A fiatalok előtt élő generációknak - a szülők és nagyszülők generációjára - nagy felelőssége van e téren: mindezekkel elsősorban nekik kellene tisztában lenniük, ebben kellene nekik példaképpé válniuk. Nekünk, keresztyén fiataloknak is nagy felelősség nyugszik a vállunkon, ha szabadidőnket töltjük, ha tanulunk, ha dolgozunk, mert Isten képmá-

saiként a világ számára egy elfelejtett (már-már idegen) értékrend hordozói vagyunk. Embernek lenni az embertelenségben, hívónek lenni a hitetlenségben, szeretni a szeretetlenségben, tisztának a fertőben - ezek a mi Istentől vett feladataink. Ha ez történik közöttünk és általunk, akkor nem szabadulna el a szabadidőnk sem, nem múltatnánk azt, hanem megtöltenénk az életet ízekkel, illatokkal, amelyek Jézust prédikálják.

Kicsoda hát az ember? Feleljünk most a mi szemszögünkben és akaratunkból Jézus szavaival:

„Ti vagytok a világ világossága!”

Az ifikör tagjai

Gyermektábor Gadócon

Gyülekezetünk nyári gyermek-táborára immár harmadízben került sor Gadócon. Az idei tábor 2003. július 21-től 26-ig tartott. A szép parkkal körülvett kollégiumi épület ideális helyet biztosított arra, hogy a gyermekek a külvilágtól kissé elszigetelten, jobban odafigyelve az Isten szavára. Ebben az évben is bebizonyosodott, hogy van igény az ilyen jellegű táboroztatásra is, hiszen közel száz (94) gyermeket hoztak el a szülők. Örömmel állapítottuk meg, hogy gyülekeztünk e téren is fejlődik. Mivel a gyermek a jövő nemzedéke, gyülekezetünk majdani teljes jogú tagjai, kötelességünk foglalkozni velük, felelősséggel tartozunk irántuk. Tíz vezető és kilenc segítő foglalkozott a 6-13 éves gyermekekkel. A napirend maradéktalanul kihasználta minden percet, unatkozásra nem maradt idő.

A délelőtti foglalkozásokon Dániel könyvét ismerték meg a gyerekek. Az ezzel kapcsolatos csoportbeszélgetéseken lehetőség nyílt arra, hogy a számukra nem egészen érthető dolgokat

megkérdézzék, megértsék, véleményét nyilváníthassanak. A vezetők feladata volt ezeket a véleményeket helyes útra

terelni, a kétségeket eloszlatni. Megértetni velük, miért fontos Jézust követni, megmutatni, milyen a helyes keresztyén élet. Délután kézműves foglalkozásokon ügyeskedhettek a gyerekek; volt itt: üvegfestés, köfestés, gyöngyfűzés, rongybaba-készítés, hímzés, hangszerekészítés stb. Ezt követte a sport: méta, számháború, foci. Voltak olyanok, akiket a zene vonzott, ők saját készítésű hangszereikkel csörögtek, doboltak az ifjúsági énekekhez. A tábor életéhez ugyanis a rendszeres énektá-

nulás is hozzátartozott. A nap a kollégium épületéhez közeli kultúrházban missziós történettel zárult. A színpadon Luther Márton élete elevenedett meg, melyet estéről estére nagy érdeklődéssel figyelt mindenki. Ezúton mondunk köszönetet a rendezőnek, szervezőknek és szereplőknek, akik vállalták a betanulást, gyakorlást és fellépés nehézségeit.

Köszönettel tartozunk a nőegylet tagjainak, akik napról napra finomabbnál finomabb süteményekkel halmozták el a táborlakókat, valamint köszönnjük a sok üdítőt, dinnyét, anyagi és erkölcsi támogatást, melyet gyülekezetünk tagjai nyújtottak. Hisszük, hogy a gyermekek kedves élményekkel, lelkiekben gazdagodva tértek haza. Reméljük, hogy a jövő évben is megvalósulhat ez a tábor.

„Uram, igéd örökké megmarad, szilárdan, akár az ég.

Nemzedékről nemzedékre megmarad igazságod.”

(Zsoltárok könyve 119,89-90)

*Anyalainé Dráfi Emese
hitoktató*

Presbiteri gyűlések határozatai

A 2003. szeptember 11-én tartott presbiteri gyűlés határozataiból:

A templom fűtésével kapcsolatban a presbitérium úgy döntött, hogy a használatatlanná vált fűtőtestek helyébe olyan megoldást kell találni, amely méltó egy templomhoz, és működés közben nem hallatnak zajt. E célra a legmegfelelőbb lenne a kazán-radiátor rendszer, amelyet már évek óta alkalmazunk is templomunkban, ezért hasznos lenne ezt korszerűsíteni.

Az egyházközségi közgyűlés által jóváhagyott templomtető-javításnak megkezdésére a presbitérium gyűjtést hirdet. Ezalatt az építkezési bizottság utánajár és megállapítja hivatalos versenytárgyalás keretében azt, hogy melyik cég lenne a legalkalmasabb a munka elvégzésére. A presbitérium ezen kívül jóváhagyta hosszúlejáratú kamatmentes kölcsön felvételét az Egyetemes Egyház által létrehozott keretből, mivel gyülekezetünk nem rendelkezik olyan összeggel, amely fedezné a tető javításának kiadásait.

A presbitérium jóváhagyta a gyülekezet első úrasztali terfőjének húsz-ezer koronáért történő restaurálását,

amely előreláthatólag október végére készül el, s így az október 31-én tartandó reformációi emlékűnnepélyen díszítené az úrvacsorai asztalt.

A presbitérium 100 korona összeget állapított meg a gyülekezet lelkesi hivatalában kiállított azon igazolások díjaként, amelyeket akár egyháztagok, akár nem egyháztagok kérnek keresztségről, konfirmációról, házasságkötésről vagy bármilyen más anyakönyvi és egyéb bejegyzésről.

A presbitérium szem előtt tartva gyülekezetünk építését, valamint figyelve a házasságokon belüli feszültségeket, amelyek nem egy esetben válással végződnek, elrendeli a házasságkötés előtt a házassulandókkal 3 találkozó tartását, amely alkalmával – annak lelkigondozói jellegét szem előtt tartva – rá kell mutatni a keresztyén házasságkötés és az azt követő családi élet példamutató voltára.

A presbitérium elfogadta Simonné Rácz Márta presbiter lemondását tisztességéről, mivel Izsán kapott tanítói állást, s ennek kapcsán komáromi gyüle-

kezetünkből elköltöztek.

Helyette a presbitérium a soron következő, a választásokon a legtöbb szavazatot kapott pótpresbitert, Kiss Istvánt hívja be presbiternek.

Jótekonysági hangverseny

2003. június 20.-án 17.00 órai kezdettel jótekonysági hangverseny volt a Komáromi Művészeti Alapiskola (zeneiskola) Nyár utcai épületének a koncerttermében az ugyancsak komáromi Calvin János Teológiai Akadémia hallgatóinak rendezésében. Szerepelt néhány teológus (zongoraszóló és versmondás), a teológia kántusa Tömösközi Erzsébet vezetésével, a zeneiskola néhány növendéke (zongoraszólók, csembaló, furulyaszólók és furulyaduó zongorakísérettel). A komáromi gyülekezetet Keszegh Pálné Puskás Júlia képviselte, aki két Szikszai Béni-verset mondott el az egybegyűlteknél.

Dacára annak, hogy a rendezvényt nemigen propagáltuk – voltaképpen csak templomunkban volt hirdetve –, a koncertterem szépen megtelt az érdeklődőkkel, akik jószívvá adakoztak a Timóteus árvaházra, melynek javára rendeztük a jótekonysági koncertet. Az adományokat Koronczai Dezsőné (Bihary) vette át, aki a gyülekezetünk mellett működő „Élő Víz” alapítványt létrehozta.

Ez a rendezvény figyelemfelkeltés szeretett volna lenni a Timóteus palota napjainkig reménytelen voltára. Hiszen a szemünk előtt pusztul és megy tönkre, pedig szinte a rendszerváltás óta üresen áll, és jogos tulajdonosa, a Szlovákiai Református Egyház nem kapja vissza. Pedig milyen nagy szükség lenne rá! Gyülekezetünk is nagyon jól tudná hasznosítani! De hisszük, hogy akinek a segítségével a „kősziklára épült ház” létrejött – akkor is szeretetadományokból –, elég hatalmas arra is, hogy visszadhassa a jogos tulajdonosainak. Addig is kitartóan kell közösen harcolnunk, és hittel könyököznünk. Mi pedig júniusban ismét megtartjuk Isten segítségével a figyelemfelkeltő hangversenyünket, amelyre már most hívjuk kedves Testvéreinket.

Soli Deo Glória.

Nánássy Ildikó

Ikrek az anyaméhben — élet a születés után...

Egy várandós anya két gyermeket hord a méhében. Az egyik egy „kis hívő”, a másik egy „kis szkeptikus”.

A szkeptikus azt kérdezi:

- Te hiszel a születés utáni életben?

- Hát persze - mondja a kis hívő. - Az itteni életünk arra való, hogy felkészüljünk a születés utáni életre, és hogy elég erősekké váljunk arra, ami ott kint vár bennünket!

- Hülyeség! - mondja a szkeptikus. - Ez nem igaz! Hogyan nézhet ki a kinti, külső élet?

- Pillanatnyilag még nem tudom - mondja a kis hívő, - de biztos sokkal világosabb, mint itt bent! Talán, lehet, hogy a szánkkal fogunk enni, és a lábunkkal fogunk menni!

- Nonszensz, lehetetlen! - mondja a szkeptikus. - Megyünk a lábunkkal és eszünk a szánkkal!? Micsoda hülyeség! Ez egy fura ötlet, hogyan is működhetne! Itt van a köldökzsinór, ami biztosítja a táplálékot. Nem lehetséges élet a születés után, hiszen ez a zsinór már így is túl rövid!

- Hát persze, hogy működni fog, csak

minden egy kicsit másként fog kinézni - mondja a kis hívő.

- Soha sem fog működni! - véli a kis szkeptikus. - Még soha senki nem tért vissza a születés után! Születés után vége az egésznek! Az élet nem más, mint egy nagy sötét tortúra!

- Még ha nem is tudom pontosan, milyen lesz a születés utáni élet - mondja a kis hívő -, de azt tudom, hogy találkozni fogunk az édesanyánkkal, és ő nagyon vigyáz majd ránk!

- Anya!? Te hiszel egy anyában? Hol van? - kérdezi a kis szkeptikus.

- Itt van körülöttünk, mi benne vagyunk, és általa létezzünk, nélküle nem létezhetnénk! - válaszolja a kis hívő.

Mire a kis szkeptikus:

- Soha nem láttam még semmilyen anyát! Nincs is ilyen!

A kis hívő elgondolkozik egy pillanatra.

- Néha, amikor nagyon csendben vagyunk, hallhatod, ahogy énekel, vagy érezheted, amikor megsimogatja vállunkat! - mondja aztán halkan.

- Mindenesetre én hiszem, hogy az igazi életünk a születés után kezdődik!

Az elmúlt hónapok eseményei

Június 20.

E napon jótékonyági koncert volt a Zeneiskola koncerttermében a Timóteus árvaház javára.

Június 21.

A gyermek-istentisztelet vezetői családi kirándulást szerveztek.

Ezen a napon került sor a Rimaszombat melletti Hanván 27, már beiktatott lelkész felszentelésére. Különleges alkalom ez minden református pásztor életében. Ilyenkor palástban, hivatalosan térdet hajt, miközben az Egyetemes Zsinat egy tagja kézzel a kezei között tartja az áldást életére és szolgálatára. Az ünnepség keretében szentelték fel egyházunk új püspökhelyetteseit: Fazekas Lászlót és Ján Semjant. Különös szeretettel hordozzuk imádságunkban gyülekezetünk lelképásztorát, kérve Isten áldását, hogy ebben a felelősségteljes tisztségben is az Ő dicsőségére munkálkodjon.

Június 27-29.

Templomunk adott otthont ezen a hétvégén a 12. Kárpát-medencei Presbiterkonferenciának. Felejthetetlen előadások hangzottak el gyülekezeteink jelenéről és jövőjéről.

Június 29.

Míg a presbiterkonferencia záró-istentisztelete Dél-Komáromban zajlott, itt nálunk déli 12 órakor megemlékeztünk a 240 évvel ezelőtti földrengésről.

Abban az esztendőben, június 28-án, Péter-Pál napjának hajnalán megmozdult a föld. A kár óriási volt: 60 ember meghalt, sokan megsebesültek, összedőlt a város hét temploma, több száz ház megrongálódott.

Az ünnepi istentiszteleten ifjúságunk is énekelt.

Július 8-15.

Gyülekezetünk néhány tagja hitépítő csendes héten vett részt az Alacsony-Tátrában.

Július 21-26.

Ezekben a napokban adott otthont a Gadóci Mezőgaz-

dasági Középiskola kollégiuma a gyülekezetünk által immár harmadszor megszervezett gyermektábornak. A táborozáson 94 gyermek vett részt. Örömmel állapítottuk meg, hogy gyülekeztünk e téren is fejlődik. Köszönet a ve-

zetőknek, fiataljainknak a segítségért. Köszönjük a pénzületi és természetbeni adományokat is. Egyedül Istené a dicsőség!

Július 28.

E hétfői nap délutánján gyerekzsivajtól lett hangos a Kollégium hátsó udvara. A kismama-bibliakör tagjai családjukkal kellemes pár órát tölthettek együtt. Volt lehetőség jó beszélgetésekre, és a közreadott finomságok megköszönésére.

Augusztus 12-18.

Balatonfűzfőn táborozott ifjúságunk. 33 fiatal, 3 vezető és 3 segítő töltötte együtt ezt a pár napot. Istennek adunk hálát a szép időért és a sok lelki áldásért.

Augusztus 28.

Templomunkban tartotta orgonakoncertjét Ella István magyarországi orgonaművész. Pirulásra ad okot, hogy a nem mindennapi alkalmat nagyon kevesen használták ki. Olyan jó lenne, ha igazán értékelni tudnánk ezeket a megismételhetetlen lehetőségeket.

Augusztus 30.

Szombat délután ifjúságunk búcsúztatta a nyarat széles jókedvvel a Kollégium hátsó udvarán. A szinte egésznapos együttlét kellemes emlék marad mindannyiuk számára.

Szeptember 7.

Kis elsőseinket is köszöntöttük templomunkban a délelőtti istentiszteleten tanévnyitó ünnepségünk alkalmával. Az 5 kis nebuló örömmel fogadta az alkalom végén az apró ajándéksomagot. Isten őrizze őket a számok és betűk birodalmának meghódításában, tanítóiknak, szüleiknek pedig adassék felülről való türelem és bölcsesség.

KERESZTSÉGBEN RÉSZESÜLTEK:

Július:

Mitas Viktória - Mitas Róbert róm. kat. vállalkozó és Molnár Szilvia ref. hivatalnoknő gyermeke
 Szilágyi Emma - Szilágyi Péter ref. villanyszerelő és Olajos Erika róm. kat. laboráns gyermeke
 György Eszter - György András 25 éves ref. lelkész és Lévay Sarolta 26 éves főiskolai hallgató gyermeke
 Stevkó Dániel - Stevkó Ivan róm. kat. vállalkozó és Kétyi Katalin ref. elárúsítónő gyermeke

„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énben nem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.” (Ján.15:5)

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK:

Július:

Kiss Péter 28 éves lelkész és Nagy Katalin 27 éves lelkész

Augusztus:

Turányi János 26 éves református tanító és Tömösközi Anikó 22 éves ref. főiskolai hallgató
 Szabó László 36 éves építész és Csekei Timea 27 éves ref. művészettörténész

Szeptember:

Újpál Ildikó 24 éves ref. orvosnő és Décsi Krisztián 28 éves róm. kat. orvos

„Tégy engem mint egy pecsétet a te szívedre, mint egy pecsétet a te karodra, mert erős a szeretet, mint a halál... lángjai tűznek lángjai, az Úrnak lángjai.” (Én.én.8:6)

ELTÁVOZTAK E FÖLDI LÉTBŐL:

Július:

Simon Márta 81 évesen

Augusztus:

Viola László 75 évesen, Bölcskei Lajos 46 évesen, Csizmazia Klaudia 28 évesen

Szeptember:

Kalocsányi Zsolt 36 évesen, Matyus Andrásné Szoboszlai Emma 76 évesen, Bölcskei Lajos 46 évesen, Mester Pál 90 évesen, Fülöpp László 64 évesen, Szénássy Kusy Gizella 78 évesen

„Mert tudjuk, hogyha e mi sátorházunk elbomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, örökkévaló házunk a mennyben.” (IIKor. 5:1)

Csendes hét

Július 7-12 között került sor az idei csendes hétre. Előadónak sikerült megnyerni Cseri Kálmán tiszteletes urat, a Budapesti Pasaréti Református Gyülekezet lelkészét. Abban, hogy elvállalta, nagy szerepe volt Fazekas László lelképásztornak és Oros Csaba levitának, akik emellett még a csendes hét szervezési teendőit is ellátták.

Az utazás a helyszínre – Krpáčovára – egyénileg történt. A mintegy 200 km-re fekvő célállomást délután 5-re mindenki elérte. A rövid esti ismerkedésből kiderült, sokan nem először vannak itt. Többen családotul érkeztek, a 15 évesek mellett volt alig 1 éves gyermek is.

A 75 résztvevő – köztük sok lelkész is – igyekezett lelkiileg feltöltődni e kevés idő alatt. Cseri tiszteletes úr szavait idézve: „Nem lesz több ilyen lehetőség ebben az évben, használjuk ki.”

A nap imaközösséggel indult. Reggeli után, éneklést követően kezdődött az előadás, mely 50 percre teljes mértékben lekötötte figyelmünket. Egy-egy bibliai idézet részletes magyarázata mindnyájunknak mondott újat. A világos, egyszerű mondatok meggyőzőek voltak, az Igét új megvilágításban szívtuk magunkba. Némi szünet után csoportbeszélgetések formájában próbáltunk választ adni a tiszteletes úr által tanácsolt kérdésekre. A csoportvezetők lelkészek voltak, köztük Cseri Kálmánné, Enikő, és a segédlelkész, Csákány Tamás. Ezekre a szűkebb körű beszélgetéseken közvetlen légkör uralkodott, így mindenkinek lehetősége nyílt mélyebb feltárlkozásra. A rendelkezésre álló idő szűknek is bizonyult, mivel a témák olyan területeket érintettek, melyekről sok mondanivalónk volt. Délután kötetlenül lehetett az időt eltölteni. Aki nem akart messze menni, helyben is találhatott elfoglaltságot. Néhányan a teniszezést választották, esetleg más sportolási lehetőségeket. Volt család, amely a tábortűz mellett döntött. Kisebb-nagyobb sétákra is sokan vállalkoztak, a közeli tapon vízibiciklizni is lehetett. Aki távolabbi tájakra is kíváncsi volt, felmehetett a Chopokra. Péntek délután, egy hosszabb közös együttléten előzetesen feltett kérdésekre kaphattunk választ. Ezt követően az iszlám vallásról, ill. annak a keresztyénséggel való összehasonlításáról hallhattunk ismeretlen vagy kevésbé ismert tényeket. Erősebb hitre ösztönözött Cseri tiszteletesnek az EU és a keresztyénség (jövőbeli) viszonyáról alkotott véleménye. Aznap este még egy „minikoncert” élményével is gazdagodtunk. Oros Csabáné, Márta, egy-két 4 szólamú kórusénekekkel készült vállalkozó szellemű testvérek közreműködésével.

Másnap reggel sokan úgy váltunk el egymástól, hogy jövőre újra találkozunk, talán egy kicsit hosszabb időre.

Szalay András

Hitoktatás az iskolákban

Béke utcai AI:

1-4. o.	(11 tanuló)	szerda	13.25
5-9. o.	(5 tanuló)	szerda	14.15

Eötvös utcai AI:

1-4. o.	(8 tanuló)	hétfő	12.35
5-9. o.	(14 tanuló)	hétfő	14.15

Munka utcai AI:

1. o.	(8 tanuló)	kedd	11.40
2. o.	(8 tanuló)	péntek	11.40
3-4. o.	(10 tanuló)	péntek	12.25
5. o.	(20 tanuló)	péntek	08.00
6. o.	(7 tanuló)	péntek	08.50
7. o.	(17 tanuló)	péntek	09.50
8. o.	(10 tanuló)	péntek	11.40
9. o.	(13 tanuló)	péntek	10.45

Marianum Egyházi AI:

1-2-3. o.	(11 tanuló)	kedd	11.40
		csütörtök	11.40
6-7. o.	(12 tanuló)	kedd	12.35
		csütörtök	08.50
8-9. o.	(6 tanuló)	kedd	13.25
		csütörtök	12.35
4-5. o.	(10 tanuló)	szerda	12.35
		csütörtök	13.25

Marianum - Gimnázium:

I.-II. o.	(11 tanuló)	szerda	11.40 és 12.35
III. o.	(7 tanuló)	szerda	08.00 és 08.50
IV. o.	(8 tanuló)	szerda	09.50 és 10.50

Selye János Gimnázium:

I.-II. o.	(17 tanuló)	hétfő	12.35
III.-IV.A. o.	(18 tanuló)	hétfő	13.25
IV.D. o.	(7 tanuló)	hétfő	11.45
Quinto D	(10 tanuló)	hétfő	11.45
Quinto A, I.C	(12 tanuló)	csütörtök	10.50
Sexto, III.B	(18 tanuló)	csütörtök	11.45
I.B,D	(13 tanuló)	csütörtök	12.35
II.C,D	(21 tanuló)	csütörtök	13.25

Ipari Szakközépiskola:

(6 diák)	péntek	15.00
----------	--------	-------

(szerk.)

Gyűjtés a templomtető javítására

Gyülekezetünk presbitériuma - felmérve egyház-községünk anyagi helyzetét - gyűjtést hirdet a templomtető jövő esztendőben esedékes javítására.

Hitvalló ősünk nagy feladatok elé állítottak bennünket, amikor impozáns templomunkat reánk hagyták. De ha bennük volt elegendő hit és odaszánás mind erőben, mind anyagiakban, mi sem maradhatunk el mögöttük, nem lehetünk hanyag és nemtörődöm utódok. Ezért tegyünk meg mindent azért, hogy egyemberként e törekvés mögé állva, templomunk tetőzete megújulhasson és ékeskedjen, szolgálva ezzel az utáunk jövő nemzedéknek is.

Az adományokat közvetlenül a lelkési hivatalban (Jókai u. 34.) lehet átadni személyesen a hivatali idő alkalmával, vagy istentisztelet után borítékban elhelyezni a perselyben „tetőjavítás” felirattal. Ezen kívül adomány küldhető egyenesen a gyülekezet folyószámlájára is: **UNI Banka a.s. Komárno 543953/1200.**

„Valaki azért ti köztetek az ő népe közül való, legyen vele az ő Istene,...és építse az Úrnak, Izráel Istenének házáat...” (Ezsdrás 1,3)

A megértést és az adományokat előre is köszönjük!

Eklézsiánk múltjából

A komáromi református gyülekezet történetét tárgyaló sorozatunkban elérkeztünk a XVIII. századig. Sőt már e századnak az első évtizedeit is elemzés tárgyává tettük. Kellő mélységben nyertünk betekintést azokba méltatlanságokba, diszkriminációkba, amelyek egyházunkat az ellenreformáció évtizedei alatt érték. Mindebből azt a tanulságot vonhatjuk le, hogy a sorozatos reformációellenes intézkedések sem tudták megtörni eleink példamutató hűségét az egyház iránt.

A továbbiakban azonban most nem a külső hatásokra, császári, nádori leiratokra hívnám fel a t. olvasó figyelmét, hanem egyházunk belső életét szeretném a mai olvasó, a mai egyháztag elé tárni. E szándékomban nagy segítségemre van eklézsiánk jegyzőkönyve, amely a közelmúltban került elő a toronyszobából. Mint történész mélységes alázattal forgatom a megsárgult lapokat, melyek 1709-től tárják elénk egyházunk akkori életét. Csak a hála és tisztelet hangján tudok szólni az akkori gondnokokról, presbiterekről, akik a Rákóczi-szabadságharc korát idézik és örökölték meg számunkra. És ami megszívlelendő lenne a mai egyházvezetés részére is, a precíz következetesség. Pl. a presbitérium döntései mindig személyre szólóak, sőt az időhatár is meg van szabva: vagyis fel van tűntetve, kinek és mikor kell beszámolnia a presbitérium döntésének végrehajtásáról.

Jelen írásomban ízelítőt kívánok adni az első jegyzőkönyvből, amely közel háromszáz évvel ezelőtt íródott. Felhívom a t. olvasó figyelmét, hogy mivel a törvény által nem volt szentesítve a református vallás egyenjogúsága, így nem lehetett a gyülekezetnek hivatalosan megválasztott lelkésze sem. Ezért a jegyzőkönyvben a mi eklézsiánk önmagát mint „árva” egyházat örökíti meg.

Anno Domini. 1709 Die 21 April

Az Komáromi Református Árva Ecclesiának Községes, és edgyező akarattjából, és eddig való sok Szenvedései után, Hogy nagyobb és jobb rend Istenessen lehessen igazgattatása, rendtartása, és jó gondviselése, rendeltettek elöl járó és gondviselő Személyek.

Ugy mint:

Hajnal Mártony Úr

Nemzetes Nagy István Uram

Hogy pedig len annyival is inkább az dologh jobban igazgattassék ezen Árva Sz. Ecclesiában... az járván Stársbul böcsületes, és Tisztességes Emberek pro Adjuktis deputáltattanak:

Az Nemesség részről. Ugy mint:

Kazay András Úr.

Töltésy István Uram.

Tolnay István Úr.

Szöreg Szabó András Uram.

Nemzetes: Nagy Mihály Uram.

Konkoly István Uram.

Vajda István Uram.

Laky János Uram.

Szombathy István Uram.

Marosy Mihály Uram.

PhDr. Szénássy Zoltán